

Poleg velikih imamo v bežigradskem gospodarstvu več manjših delovnih organizacij, ki izpolnjujejo prostor med velikimi in opravljajo dela obrtnega značaja. Ena izmed njih je tudi ozd Umetni kamen - Kamin, v kateri izkoriščajo predvsem znanje in ročno spretnost. Ukvarjajo se namreč s polaganjem keramike, naravnega kamna, s teracerskimi in cementarskimi deli. Delajo izključno po naročilih in ne za široko tržišče.

Umetni kamen so ustanovili pred 25 leti. Na začetku so bili samo trije zaposleni, ki niso imeli potrebnih delovnih izkušenj. Z leti so dobili tudi te. Tako je delovna organizacija po obdobjih boljših in slabših poslovnih rezultatov, ko se je srečevala

UMETNI KAMEN

Delajo že 25 let

la že s skoraj nerešljivimi težavami, dočkala 25. letnico obstoja.

Tedaj je bilo zaposlenih čez 110 delavcev, ki še vedno delajo v težavnih razmerah. To je sicer značilnost njihovega poklica, saj je pretežno ročno delo povezano z vsakodnevnimi ali tedenskimi selitvami z gradbišča na gradbišče. K sreči imajo vsi delavci po lanskem nakupu večjega stanovanja, ki so ga preuredili v samostojno stanovanje, trdno streho nad glavo, s tem pa manj skrbijo in zadovoljne življenje.

Po četrtem desetletnem samostojnem delu pa so se v Umetnem kamnu odločili, da se združijo s sorodno delovno organizacijo Kamin. Svojo odločitev so potrdili na referendumu 19. decembra lani. Do tedaj je Kamin deloval kot tozdr Vegrada iz Velenja. Ker pa kljub združitvi z velenjsko ozd sodelovanje ni in ni začelo, so se delavci odločili, da se odcepijo, nato pa združijo z Umetnim kamnom.

Sedaj delajo v enoviti delovni organizaciji, ki ima približno 180 zaposlenih. Oboji vidijo v združitvi vrsto prednosti, kot so: lažji nastop na tržišču, boljše poslovne rezultate in s tem tudi večjo socialno varnost zaposlenih.

Zavedajo se, da združitve nima samo prednosti, ampak da prinaša tudi vrsto težav. Prepričani pa so, da se jih da z razumom in strpnostjo uspešno rešiti, zato kljub trenutni krizi na trgu verjamejo v boljši jutri.

DUŠAN RENČELJ

OBČINSKI SVET ZVEZE SINDIKATOV

Ocenili delegatski sistem

Druženopolitične organizacije bežigradske občine so se kar po vrsti sestajale tik pred koncem lanskega leta. Med njimi je zasedal tudi občinski sindikalni svet, ki je pretresal številna zanimiva vprašanja, med katerimi bi kazalo omeniti razpravo o nalogah v letošnjem letu in o delegatskem sistemu.

Člani sveta so dobili obsežno gradivo, namehjeno sicer eni od prihodnjih sej občinske skupščine, v celoti posvečeno uresničevanju delegatskega sistema v naši občini. Tako so sindikati med prvimi obravnavali poročilo, ki ga je pripravila posebna komisija pri predsedstvu občinske skupščine.

Ob tem so sklenili, da mora zveza sindikatov skupaj z drugimi druženopolitičnimi organizacijami združenega dela ter občine vsaj enkrat na leto oceniti delovanje delegatskega sistema in delegatskih odnosov. Odpravljanje po-

manjkivosti, ki bi se pojavile, pa bo njihova stalna naloga in sestavni del programov zveze sindikatov. Zavzeli so se tudi za to, naj bi osnovne organizacije skupaj z ustreznimi organi občinskega sindikalnega sveta skrbele za to, da se bo izvajalo usposabljanje delegacij po določenem programu in z ustreznimi strokovno pomočjo. Prav tako so sklenili, da morajo osnovne organizacije zveze sindikatov ter konference osnovnih organizacij izdelati ocene delovanja delegacij in konferenc delegacij ter jih posredovati na občinskih zbiorih osnovnih organizacij ali na zbiorih delavcev januarja in februarja.

Še bi lahko naštevali številne naloge, ki so si jih zadali sindikalni delavci v zvezi z delegatskim sistemom. Poudarili so, da je potrebno zagotoviti večji vpliv in učinkovitost na spreminjanje ponekod že vnaprej pripravljenih odločitev in dosledno odpravljanje poskuse

vplivanja na odločitve. Prav tako pa naj bi delegati dobili v obravnavanje več variantnih možnosti. Bili so proti temu, da delegati dobivajo gradivo na seji zbora, ker jim je s tem onemogočeno posvetovanje z drugimi delegacijami in z bazo.

Poseben problem, ki so ga navedli, so preobširni dnevi redi zlasti na sejah zbora združenega dela, ker zaradi tega pada kvaliteta dela, saj, kot se je izrazil eden od članov, občinska skupščina ni za to, da bi razpravljala, temveč zato, da odloča.

Problematika, s katero se je zadnje dni decembra ukvarjal občinski sindikalni svet, je komaj začetek v obširnejšo razpravo o delegatskem sistemu, in gradivo, takšno kot je bilo natisnjeno, bo skupaj s stalščimi sindikatov predmet javne razprave in ne nazadnje samostojna tema zasedanja skupščinskih zbiorov.

TADEJ BRATOK

PREOBLIKOVANJE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Tudi Savsko naselje na tri dele

Te dni je stekla razprava o preoblikovanju tudi v krajevni skupnosti Savsko naselje. Zakaj pravzaprav gre? Preoblikovanje pomeni v prvi vrsti - to pa je tudi poglavitni namen - približevanje krajevne samouprave, delegatskega sistema, druženopolitičnega in druženega dela, delovnim ljudem in krajanom.

Na območju KS Savsko naselje je bilo konec leta 1978 6778 prebivalcev, od tega več kot polovica žensk. Vsi ti prebivalci živijo v 2181 družinah. Po podatkih izpred nekaj let je 77% prebivalstva zaposlenega. Na območju KS deluje 24 organizacij združenega dela; v naselju sta dve vzgojnovrstveni ustanovi. V Savskem naselju je 2245 stanovanj in 52 hišnih svetov. V krajevni samoupravi neposredno sodeluje 468 krajanov, v krajevni organizaciji SZDL 352 ter v vodstvih druženopolitičnih organizacij in društev okoli 200 krajanov. Se pravi, da je formalno vključenih v delovanje vseh organov v KS več kot 1000 krajanov, kar je šestina vseh prebivalcev naselja. Ne nazadnje pa je treba omeniti,

da stanuje na območju KS 800 članov ZK.

Dosedanjih pet volilnih enot sekajo posamezne ulice in niso zaokrožene enote. Ko so se začela razmišljanja o preoblikovanju KS sta nastala dva predloga: preoblikovati KS v tri KS, ki bi zajemale vsaka po 2000 prebivalcev, ali pa v štiri KS, kar bi možnost neposredne samouprave še močno povečalo, ker bi bile KS manjše. Kakorkoli že, ostala bo vrsta skupnih interesov, kot so delo-

vanje šole, VVZ, preskrba, uporaba prostorov v Druženem domu, skupno financiranje, in morda še kaj.

Samo število je torej drugotnega pomena; pomembno je v prvi vrsti, da bi z boljšo organiziranostjo učinkoviteje in smotrnejše razreševali vsa skupna vprašanja celotnega naselja.

O vsem tem naj bi krajan v čim večjem številu spregovorili in povedali svoja mnenja, saj gre zato, da bi se njihov glas še bolj slišal.

I. AUŠEC

Obvestilo

Društvo samostojnih obrtnikov občine Ljubljana Bežigrad prireja občinsko prvenstvo v veslalomu za obrtnike in pri njih zaposlene delavce. Tekmovanje bo 9. februarja na Starem vrhu nad Škofjo Loko s pričetkom ob 13. uri. Za prevoz mora poskrbeti vsak sam.

Pismene prijave z letnico rojstva sprejema do 31. januarja pisarna Društva samostojnih obrtnikov občine Bežigrad, Reboljeva ulica 3, telefon 349-368.

OBISK V SARAJEVU

V dneh od 19. do 21. decembra so pionirji osnovne šole Franca Ravbarja-Viteza sestavljali delegacijo bežigradskih pionirjev, ki se je udeležila sarajevske manifestacije »Dječije radosti«.

Nestrpni, veseli, srečni pionirji Lučka, Dušan, Aljoša, Marko in Robert so se s svojo tovarišico odpeljali na Brnik. Veselje je skalilo obvestilo, da je let odpovedan. Takoj smo se telefonično povezali z našo občino, ki je takoj poskrbela za karte za vlak. Zvečer smo se odpeljali.

V Sarajevu nas je čakala tovarišica Aleksandra in nas odpeljala v osnovno šolo »Slaviša Vajner Čiča«, ki so bili naši domačini. Slovesno, toplo, bratsko so prejeli slovenske pionirje. Po obilni malici, ki smo jo zaključili s torto prijateljstva, smo si ogledali Muzej revolucije in Pokrajinski muzej. V obeh smo bili navdušeni. Od tu smo odšli na sprejem k predsednici občine Sarajevo Center tovarišici Zorici Zirojevič. Poklonili smo ji knjigo Ljubljana. Z nami se je pogovarjala, nas pogostila in nam dala spominke

Pionirji kujejo bratstvo in enotnost

na prijateljsko srečanje. Poudarila je, da so pionirji tisti, ki bodo utrjevali bratstvo in enotnost. Z nami so bili še naši gostitelji, pionirji iz občine Medveščak iz Zagreba, iz občine Palilula iz Beograda in Hercegnovega. S stiski rok in obljubo, da bomo ohranili srečanja, smo se poslovili in z našimi pionirji gostitelji odšli na njihove domove. Tu smo našli drugi dom. Objeli, v spremstvu staršev, smo se odpravili na svečano otvoritev »Dječije radosti« v Pionirsko dolino. Tu so nam predstavniki podjetja Park pripravili sproščen sprejem in nam podarili nagelj, ki je bil vstopnica za predstavo in ploščo z otroškimi pesmicami. Bilo je prekrasno, kar težko smo se poslovili od lepote Pionirske doline.

Drugo jutro smo se skupaj odpeljali na čudovito Jahorino. Pri izviru reke Bosne smo se poklonili padlim borcem. Med vožnjo nam je borec pripovedoval o trpljenju Sarajevčanov in o legendarnem junaku Slavišu Vajner Čiči. Na Jahorini, ki nas je sprejela odeta v snežno odejo, smo Slovenci, Hrvatje, Srbi, Črnogorci in Bosanci napravili snežaka. Tu smo se tudi slikali. Lačne žledolčke je potešilo skupno svečano kosilo na prekrasnem športnem centru UPI-KORAN-PALE. Siti, srečni, zadovoljni, pobrateni smo se s pesmijo vrnili v Sarajevo. Naši dragi gostitelji so nam pokazali še njihovo znamenito Baščaršijo, kjer smo našim domačim kupili spominke.

Čas je prehitro minil. Zvečer smo se zbrali na postaji. Tu smo si obljubili, da bomo ostali prijatelji, da se bomo obiskali. Pripeljal je vlak, solze ob slovesu so povedale, da so se odpeljali domov bežigradski pionirji, ki so v Sarajevu kovali in skovali prijateljstvo in bratstvo.

Vso zahvalo dolgujemo predstavnikom občine Bežigrad in tovarišici Aleksandri Sikora, ki je bedela nad nami ves čas, dokler ni vlak odpeljal.

Presrečna sem, da vzgajamo tako dobre pionirje, ki bodo znali čuvati bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov.

ANICA VUGA

Na podlagi 4. člena sklepa o razpisu referenduma za prostorsko delitev krajevne skupnosti Črnuče-Nadgorica na štiri nove krajevne skupnosti (Razglas št. 4 - ŠM/79 z dne 27. 9. 1979) daje volilna komisija sveta krajevne skupnosti Črnuče-Nadgorica

poročilo

o izidu glasovanja na referendumu za prostorsko delitev KS Črnuče-Nadgorica, ki je bil dne 14. 10. 1979.

Na glasovanju na referendumu za prostorsko delitev KS Črnuče-Nadgorica na štiri nove krajevne skupnosti dne 14. 10. 1979, so bili ugotovljeni izidi glasovanja:

- v volilni (glasovalni) imenik je bilo vpisanih 3887 glasovalcev;
- od tega je glasovalo 3280 glasovalcev ali 84,38%;
- za predlog je glasovalo 2897 glasovalcev ali 74,53%;
- proti predlogu je glasovalo 336 glasovalcev ali 8,69%;
- neveljavnih glasovnic je bilo 45 ali 1,15%.

Na podlagi glasovalnih spislov krajevna volilna komisija KS Črnuče-Nadgorica ugotavlja, da je bil na referendumu dne 14. 10. 1979 izglasovan predlog za delitev krajevne skupnosti Črnuče-Nadgorica na štiri nove krajevne skupnosti.

Člana:
ANTON ANČNIK I. r.
FRANC BOLTA I. r.

Tajnik:
Marko ŠTRUKELJ I. r.
Predsednik:
MATIJA BUTALA I. r.

Strojepisni krožek v osnovni šoli

Učenci na šoli Franceta Bevka bi bili veseli, če bi jim delovne organizacije odstopile kakšen odpisan pisalni stroj

Pred štirimi leti so na osnovni šoli Franceta Bevka ustanovili krožek, kakršnega ne zasledimo v nobeni osnovni šoli v Sloveniji in ki ga verjetno nimajo tudi v drugih republikah. Številnim prostovoljnim dejavnostim, ki jih razvijajo poštvalni učitelji, so pridružili še - stro-

jepisni krožek, za katerega vlada med učenci izredno veliko zanimanje.

Mentorica krožka, ki je dala tudi pobudo za njegovo ustanovitev, je zunanja sodelavka šole, sicer profesorica Pedagoške akademije. Njena pobuda za ustanovitev krož-

ka je izhajala iz prepričanja, da sodi znanje strojepisa (desetprstnega, slepega tipkanja) med splošno izobrazbo sodobnega človeka. V gospodarsko razvitih državah, kjer so to že zdavnaj spoznali, so uvedli strojepisni pouk kot obvezen predmet v osnovno šolo, in sicer od petega razreda dalje. V naših pogojih, ob pomanjkanju šolskega prostora in nujne opreme, uvedba strojepisa kot obveznega pouka še dolgo ne bo prišla v poštev. Toda ob dejstvu, da so razvojne perspektive jasne, se moramo pripravljati na čas, ko bodo tudi naše osnovne šole imele možnosti za uvedbo obveznega strojepisnega pouka. Dotlej pa naj bi se ta pouk postopno uveljavljal v obliki prostovoljne dejavnosti.

Z ustanovitvijo strojepisnega krožka je osnovna šola Franceta Bevka zaorala ledino. Z izkušnjami, ki si jih je doslej pridobila, je pripravljena pomagati vsem tistim, ki ji bodo sledili.

V strojepisni krožek se prijavlja vsako leto več učencev, ki pa zanje šola ne premore dovolj pisalnih strojev. Glede na to prosijo šola vse gospodarske OZD, druženopolitične organizacije in bogatejše obrtnike, da ji pomagajo in ji odstopijo tiste pisalne stroje, ki jih ne uporabljajo več, za učenje v krožku pa bi jih na šoli s pridom izkoristili. Smo v času inventur. Ob popisu

se da z lahkoto ugotoviti, ali je med predmeti tudi kakšen pisalni stroj, ki ga lahko pogrešamo. Ob tem naj vas vodi misel, da se boste tudi z odstopom pisalnega stroja šoli Franceta Bevka vključili v njena pionirska prizadevanja za napredek vzgoje in izobraževanja!

KLUB SAMOUPRAVLJALCEV V LETU 1980

Pogovori iz prakse za prakso

Za lansko leto pa priznanja najbolj delavnim posameznikom in organizacijam

Kljub nesklepčni zadnji seji skupščine kluba samoupravljalcev naše občine je izvršni odbor ob izteku preteklega leta ugodno ocenil celoletno dejavnost. Pripravili so več kot sto razgovorov, večinoma v organizacijah združenega dela, ki so same predlagale 44 zanimivih, lahko zapišemo življenjskih tem. Delitev po delu in načrtovanje bosta v prihodnjem letu deležna osrednje pozornosti kluba, med oblikami dela pa bodo predavanja v klasični obliki vse bolj nadomeščali s pogovori iz prakse za prakso, z izmenjavo izkušenj in sekcijem delovanjem kluba. Osnova njihovega dela pa bo še naprej program sindikalne organizacije za Bežigradom.

Klub se ne bi uveljavil, kot se je, brez množice aktivnih posameznikov in organizacij, ki so se jim oddolžili s posebnimi priznanji. Prejelo ga je tudi naše glasilo »Zbor občanov«, poleg njega pa še Delavska univerza Cene Štupar, IMKO, Učne delavnice, Občinski svet zveze sindikatov Bežigrad in posamezniki: Zlata Anžin, Jože Bučar, Boris Burdych, Sakib Dubarić, Vili Guček, Marjan Jelen, Pavel Jereb, Marko Kocijan, Vili Lavrinović, Peter Modić, Anton Plešec, Darko Prizmič, Dare Ravnika, Jože Šeme, Štefan Temlin, Miha Verbič, Breda Zadnikar, Marjan Žorž, Vlado Bezničnik in Tončka Mirtič.

